

[Jytte Andersen]

»Vil ministeren redegøre for, om 20 km-grænsen som betingelse for tilskud til at deltage i arbejdsmarkedsuddannelserne er i overensstemmelse med behovet for en stimulering af de arbejdsløses erhvervs kvalificering?«

Begrundelse

Der henvises til et notat om transportomkostninger for kursusdeltagere fra forskellige steder på Fyn til Specialarbejderskolen i Odense, hvoraf det fremgår, at udgifterne for en person trods tilskud i forbindelse med et 20-ugers kursus svinger fra 1.085 kr. til 2.278 kr. Ved besvarelsen bedes ministeren oplyse, om han vil tage initiativ til at fjerne 20 km-grænsen for arbejdsløses deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelserne.

Svar (4/11 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Efter bekendtgørelse nr. 455 af 8. juli 1986 om godtgørelse, støtte og tilskud m.m. til deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser gives der som hidtil deltagerne godtgørelse for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder. Det er derfor forkert at betegne 20 km-grænsen som en betingelse for at kunne deltage i uddannelserne.

Med den ny bekendtgørelse er der bl.a. foretaget den ændring i reglerne om befordringstilskud, at standardfradraget er hævet fra 14 km til 20 km. Efter de tidligere regler fik man ikke befordringstilskud, hvis den samlede skolevej var under 14 km, men tilskud for hele skolevejen, når denne var over 14 km. Efter den ny bekendtgørelse fratrækkes i alle tilfælde 20 km.

Jeg finder denne ændring både rimelig og velbegrunder. Der er tale om en regel svarende til skattereglerne, som også fastslår, at man må tale en transport frem og tilbage til arbejde på under 20 km uden at få fradrag herfor i indkomsten.

Der ydes som nævnt godtgørelse under kurset, og LAMU-kursister oppebærer dagpenge. Ændringen i befordringstilskuddet betyder foruden den samme regel for transport til skole som for transport til arbejde, at den forskel, der var mellem at have en kilometerafstand til skolen lige over og lige under grænsen, ikke længere er så stor.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at reglerne ikke hindrer deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelserne, herunder LAMU-kurserne, og jeg ser ikke anledning til at ændre reglerne på dette punkt.

Spm. nr. S 137

Til *socialministeren* (27/10 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren omgående gribe ind i myndighedernes tvangsfjernelse af to små børn, så de kommer tilbage til deres biologiske forældre?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 25. oktober 1986 er to små børn sat i familiepleje blandt andet på grund af trange og dårlige forhold i den lejlighed, hvor de tidligere boede. Disse forhold ser nu ud til at være ændret, og efter spørgerens mening er der absolut ingen grund til at afvise forældrenes krav om at få børnene hjem.

Det er uanstændigt, at folk, der selv ønsker at opdrage deres børn, skal hindres i dette af bedrevindende skrivebordsteoretikere. Spørgeren ønsker, at der bliver grebet ind hurtigst muligt af hensyn til familiens fremtid.

Svar (5/11 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver kan kun ske, når det er absolut påkrævet af hensyn til et barns velfærd. De nærmere regler herom findes i bistandslovens afsnit VIII.

For at styrke barnets og forældrenes retssikkerhed blev der i 1982 gennemført en stramning af bistandslovens regler om de sociale udvalgs behandling af disse sager.

Der blev således fastsat regler om, at opretholdelse af en hjælpeforanstaltning ud over 1 år forudsætter fornyet behandling af sagen i det sociale udvalg.

Endvidere blev der indført en regel om, at forældremyndighedsindehaveren skal have tilbud om advokatbistand og skal gøres bekendt med retten til indsigt i sagens akter.

Det blev også fastsat, at forældremyndighedens indehaver, værgeren, barnet, advokaten